

Sygn. akt IV P 239/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 29-05-2020 r.

Sąd Rejonowy w Koninie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Jankowski

po rozpoznaniu w trybie art. 148¹ § 1 kodeksu postępowania cywilnego

na posiedzeniu niejawnym dniu 29-05-2020 r.

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy (...) w K.

o uchylenie kary porządkowej

1. uchyła karę porządkową nałożoną na powódkę E. P. w dniu 18 listopada 2019r. przez Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy (...) w K. reprezentowany przez Burmistrza Miasta i Gminy K. M. M.,
2. zasądza od pozwanego Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w K. na rzecz powódki E. P. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia orzeczenia.

sędzia Michał Jankowski

UZASADNIENIE

Strona powodowa –E. P. – wniosła o uchylenie nałożonej przez pozwanego pracodawcę kary porządkowej nagany uzasadniając brakiem podstaw faktycznych i prawnych do nałożenia przedmiotowej kary.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa argumentując, że istniały podstawy faktyczne i prawne do zastosowania kary porządkowej.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny na podstawie przytoczonych dowodów:

Powódka była kierownikiem Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w K. od 01.04.1990r. Do zakresu czynności kierownika należało wydawanie decyzji w zakresie zadań własnych i zleconych z zakresu pomocy społecznej. Nadto m.in. współdziałanie z podmiotami zajmującymi się niesieniem pomocy społecznej, nadzór nad prawidłowym wykonywaniem zadań powierzonych pracownikom socjalnym. /zakres czynności/

Statut Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w K. uchwalony przez Radę Miejską w K. przewidywał określone stanowiska pracy. Nie przewidziano stanowiska zastępcy kierownika. /uchwała Rady Miejskiej w K. z 15.03.2016r./

Burmistrz M. M. wydał wspólnie z powódką w dniu 19.09.2019r. zarządzenie wprowadzające regulamin organizacyjny, w którym wprowadzono stanowisko zastępcy kierownika. /zarządzenie wraz z regulaminem organizacyjnym/

20.09.2019r. ogłoszono konkurs na stanowisko zastępcy kierownika./ ogłoszenie/

15.10.2019r. komisja rekrutacyjna sporządziła protokół, w którym wskazano, że konkurs wygrała A. G., która pokonała M. Ł.. Komisja postanowiła przedłożyć protokół burmistrzowi w celu podjęcia decyzji./ protokół/

31.10.2019r. do Miejsko Gminnego Ośrodka Pomocy (...) wpłynęła skarga A. G. domagającej się wyjaśnienia, dlaczego według ogłoszenia na stronie internetowej zatrudniono na stanowisku zastępcy M. Ł. i to bez uzasadnienia decyzji. / skarga/

04.11.2019r. do sekretariatu Urzędu Gminy i Miasta w K. wpłynęła notatka służbowa powódki ze spotkania z dnia 25.10.2019r. z burmistrzem K. i jego zastępcą. Wskazała w treści notatki, że burmistrz wyraził niezadowolenie z wyboru A. G.. W przypadku jej zatrudnienia powódka miała zostać zdegradowana do funkcji pracownika socjalnego. / notatka/

14.11.2019r. do Urzędu Gminy i Miasta w K. wpłynęła skarga M. Ł. na zachowanie powódki odmawiające zatrudnienia jej na stanowisku swojego zastępcy, mimo zamieszczenia takiej decyzji na stronie internetowej urzędu. /skarga/

18.11.2019r. Burmistrz M. M. nałożył karę porządkową nagany wobec powódki za uchybienia procedury konkursowej naboru zastępcy kierownika. Powódce zarzucono nieobsadzenie stanowiska zastępcy kierownika mimo ustnego polecenia burmistrza wydanego na spotkaniu z 28.08.2019r. Burmistrz wskazał, że nigdy nie wskazywał osoby, która ma być zatrudniona. W przedmiotowym zawiadomieniu o zastosowaniu kary porządkowej nie wskazano daty naruszenia obowiązków pracowniczych. Powódka wniosła sprzeciw, który nie został uwzględniony przez pracodawcę./ zawiadomienie o zastosowaniu kary porządkowej, sprzeciw od nałożonej kary, rozpoznanie sprzeciwu/

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do następujących wniosków:

Prawo materialne, które Sąd stosuje określiło dowody i fakty istotne dla sprawy. Pozostałe okoliczności nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, zatem nie wymagały ustalenia, a dowody ich dotyczące nie wymagały oceny (art. 227 kpc).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów złożonych do akt, jak również w oparciu o niesporne, bowiem wyraźnie, bądź milcząco przyznane twierdzenia stron, które nie budziły wątpliwości, co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Autentyczność złożonych do akt sprawy dokumentów nie była kwestionowana, a jednocześnie żadna ze stron procesu nie żądała złożenia ich oryginałów. Aczkolwiek dokumenty te w większości stanowiły dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c., to stosowanie do treści art. 233 k.p.c., Sąd dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów, uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego. Materialna moc dowodowa dokumentu prywatnego zależy, bowiem od jego treści merytorycznej. O materialnej mocy dowodowej dokumentów prywatnych rozstrzyga sąd zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (por. art. 233 kpc; K. Knoppek: Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 września 1985 roku, sygn. akt IV PR 200/85, PiP 1988, nr 5). Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Co istotne treść i wiarygodność przedmiotowych dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, aby uczynić to z urzędu.

Z uwagi na powyższe oraz podstawę rozstrzygnięcia Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe stron zmierzające li tylko do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Sąd nie uzasadnia szerzej przedmiotowego rozstrzygnięcia, albowiem strony mimo doręczenia postanowienia dowodowego nie wniosły zastrzeżenia w trybie art. 162 kpc wraz ze złożeniem wniosku o uzasadnienie jak czynią to inni pełnomocnicy w identycznej sytuacji procesowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 kp o zastosowanej karze pracodawca zawiadamia pracownika na piśmie, wskazując rodzaj naruszenia obowiązków pracowniczych i datę dopuszczenia się przez pracownika tego naruszenia oraz informując

go o prawie zgłoszenia sprzeciwu i terminie jego wniesienia. Odpis zawiadomienia składa się do akt osobowych pracownika.

Zatem pismo o ukaraniu powinno zawierać datę i miejsce jego sporządzenia, wskazywać sankcję i przyczyny jej zastosowania przez opis zdarzenia z podaniem jego daty, a także podpis osoby uprawnionej do wymierzenia kary.

W piśmie nakładającym karę porządkową brak jest podania daty naruszenia obowiązku pracowniczego. Tym samym nie spełniono przesłanek formalnoprawnych do nałożenia kary porządkowej.

Powyższe uchybienie jest o tyle istotne, że nie pozwala sądowi na kontrolę terminu do zastosowania kary porządkowej zgodnie z art. 109 kp. Nałożenie kary po terminie wskazanym w art. 109 kp jest bezprawne i skutkuje uchyleniem kary porządkowej.

Po trzecie bezprawność działania pracownika powodująca nałożenie kary porządkowej zachodzi wówczas, gdy pracownik nie wykonał lub nienależycie wykonał swoje obowiązki związane z przestrzeganiem ustalonego porządku i regulaminu pracy oraz z przestrzeganiem przepisów BHP i przepisów przeciwpożarowych. Należy wobec tego podkreślić, że w zakresie przedmiotowym tego przepisu mieszczą się wyłącznie obowiązki, które dotyczą organizacji pracy w jej aspekcie porządkowym (por. Z. Góral, Odpowiedzialność porządkowa, s. 32).

Burmistrz zaś zarzucił pracownikowi uchybienie przepisów, które dotyczą pracy merytorycznej nie mieszczącej się w zakresie normy art. 108 kp.

I trzeba zwrócić uwagę, że Burmistrz jak i Rada Gminy zgodnie z art. 7 Konstytucji RP – ma działać na podstawie i w granicach prawa. Musi zatem przestrzegać zakresu upoważnienia, udzielonego jej przez ustawę. Zasada ta w sposób szczególny odnosi się do aktów prawa miejscowego, które zgodnie z art. 94 Konstytucji RP są stanowione na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że elementy wskazane w przepisie kompetencyjnym należy zrealizować w pełnym zakresie.

Uchwała o nadaniu statutu Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej z racji przynależności tej jednostki do instytucji gminnych jest aktem prawa miejscowego. Ustawa o samorządzie gminnym w art. 40 ust. 1 ustawy stanowi, że na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Z kolei według ust. 2 tego przepisu, na podstawie ustawy o samorządzie gminnym organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie: 1) wewnętrznego ustroju gminy oraz jednostek pomocniczych, 2) organizacji urzędów i instytucji gminnych, 3) zasad zarządu mieniem gminy, 4) zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Ośrodek pomocy społecznej uznać zatem należy za instytucję gminną w rozumieniu art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy ustrojowej, a zatem jego statut stanowi akt prawa miejscowego. Instytucja gminna, to szczególnego rodzaju gminna jednostka organizacyjna, której zadaniem jest realizacja wynikających z przepisów prawa (ustaw o charakterze prawa materialnego) kompetencji, która ma charakter publiczny, tj. ogólnie dostępny dla społeczności lokalnej, odróżniający ją od instytucji prywatnych. Akty prawa miejscowego ustanawia rada gminy w formie uchwały/ art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym/. Zatem do wyłącznej kompetencji Rady Gminy należy uchwalanie statutu pozwanej jednostki. Zmiana statutu dozwolona jest jedynie uchwałą Rady Gminy. Zatem zarządzenie z 19.09.2019r. wprowadzające regulamin organizacyjny, w którym wprowadzono stanowisko zastępcy kierownika było niedopuszczalne. Wkraczało ono w kompetencje należące do Rady Gminy. Nie można zatem przypisywać pracownikowi jakiegokolwiek odpowiedzialności za działania zmierzające do wykonania bezprawnego przedmiotowego zarządzenia.

W związku z powyższym należało uchylić nałożoną karę porządkową.

Sąd nie podziela odmiennej argumentacji prawnej strony pozwanej. Sąd jest zwolniony od obowiązku wykazywania błędów tej argumentacji/ tak SA w Poznaniu w orzeczeniu z dnia 17.04.2007 r. w sprawie I Aca 155/07, lex nr 446231/

O kosztach procesu orzeczona na podstawie art. 98 kpc statuującym zasadę zwrotu kosztów procesu przez stronę przegrywającą.

Mając na uwadze powyższe orzec należało jak w sentencji.